

СЪЮЗ НА
ЕВАНГЕЛСКИТЕ ПЕТДЕСЯТНИ ЦЪРКВИ В БЪЛГАРИЯ
PENTECOSTAL ASSEMBLIES OF BULGARIA

Изх. № 415/12.12.2011 г.

**ДО:
ВСИЧКИ СЛУЖИТЕЛИ,
ВЯРВАЩИ И ЦЪРКВИ В СЕПЦ**

СТАНОВИЩЕ

**на Ръководството на Съюза на ЕПЦ в България
относно „отварянето на досиетата“ на духовни служители**

Скъпи братя и сестри,

Въпросът за репресиите от страна на тоталитарния режим върху активните вярващи и духовните служители, както и за неговото влияние върху живота на църквите продължава да вълнува вярващите и обществото в страната ни от началото на прехода досега. Още от самото начало на демократичните промени с провеждането на събора в гр. Ямбол през м. декември 1989 г., с избирането на ново Съюзно ръководство и реабилитирането на репресирани пастори *Съюзът на ЕПЦ в България* направи решителна стъпка към разграничаване от тоталитарното минало и за пълно прекъсване на контрола от страна на структурите на бившата Държавна сигурност върху живота и служението на църквите.

В момента по силата на специален закон, приет през 2006 г., върви процес на постепенно „отваряне на досиетата“ на всички публични личности и хора, заемали публични длъжности, което включва и ръководствата на всички вероизповедания от 1990 г. насам. Загрижени за чистотата на Божието дело и за доброто име на СЕПЦ, Съюзното ръководство поиска от *Комисията за досиетата* да бъдат проверени всички негови членове. СЕПЦ се оказва първата национална религиозна структура в страната, поискала такава проверка.

От всичките 11 члена на Съюзното ръководство, които бяха проверени, Комисията установи четирима с досиета. Това наложи незабавно да се съберем на специално заседание, посветено на този въпрос, на което ние изслушахме всеки един от братята, чиито имена бяха цитирани в отговора на Комисията. С много болка те споделиха това, което са преживяли, като категорично декларираха, че:

- никога не са търсили доброволно контакти с ДС, а всичките им контакти са били принудителни;
- никога не са подписвали каквито и да е декларации за сътрудничество, нито са давали устно съгласие за това;
- никога не са давали информация в ущърб на църквата или поради която някой да пострада;
- никога не са получавали възнаграждения или каквито и да е други облаги;
- никога не са били в каквато и да е зависимост от бившата ДС след началото на 1990 г.

След дълги дискусии решихме да свикаме пастирска конференция с участието на всички служители по трудов договор към СЕПЦ, която се състоя на 6 декември т.г. Пред своите съработници четиримата братя отново с голямо смирение и болка дадоха своите обяснения, като потвърдиха горните твърдения. Въпреки това те помолиха за прошка, защото не са били достатъчно твърди да отхвърлят натиска на оперативните работници, които са ги викали и разпитвали. Те декларираха своята готовност да напуснат Съюзното ръководство като устно заявиха своите оставки и помолиха пастирската конференция да вземе решение за това. След дълги часове на изказвания и дискусии бяха взети следните решения:

- Ние категорично осъждаме поведението на доносничество, предателство и възпрепятстване на Божието дело от християни.
- Като имаме предвид съветите на Божието Слово, обстоятелствата, при които се отварят досиетата, смирената изповед на четиримата братя и плодовете от служението им през последните 20 години, решихме техните оставки да не бъдат приети и те да продължат да служат в състава на настоящото Съюзното ръководство.
- За да се избегне влиянието от тоталитарното минало, решихме преди провеждането на следващ събор за избор на ново Съюзно ръководство всички кандидати да бъдат предварително проверени за агентурно минало.

Ние вярваме, че Бог е праведният Съдия, Който единствен знае цялата истина, и ние възлагаме на Него да отсъди справедливо според делата на всеки.

С уважение:

п-р Иван Врачев,
Председател на СЕПЦ

